

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/373/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205701
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614205701.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni: A. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XXX/ X, Z. H., v konaní o zaplatenie 386,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 5C/225/2014-46 zo dňa 24. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca odporcu ako veriteľ a odporkyňa ako dlžníčka uzatvorili zmluvu o pôžičke, zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, preto sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. K splatnosti úveru došlo predčasne, teda nie až splatnosťou poslednej splátky, tým, že navrhovateľ predmetný úver zosplatnil 18. 3. 2011, keď vyzval odporkyňu na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo. Podľa Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania. Keďže medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dĺžka premlčacej doby sa spravuje občiansko - právnymi predpismi, teda je 3 - ročná. K splatnosti úveru došlo dňa 18. 3. 2011, návrh na súde bola podaný dňa 19. 6. 2014, teda v čase podania žaloby bol celý uplatnený nárok navrhovateľa premlčaný. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa si trovy neuplatnila, z obsahu spisu jej žiadne nevyplývali, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

V zákonnej lehote podal odvolanie voči rozsudku navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže nejde o zmluvu o pôžičke, ale o úverovú zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka. V tomto smere navrhovateľ poukazuje na viaceré rozhodnutia súdov, a to rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 15Co/28/2013, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011, 6MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.

zn. 15Co 132/2013 zo dňa 21.11.2013, ako ďalšie rozhodnutia krajských súdov, z ktorých vyplýva, že na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Podľa komentára k § 52 Občianskeho zákonníka k spotrebiteľským zmluvám od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc., podľa ktorého pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je veľmi dôležité posúdiť, akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodnoprávneho charakteru. Má to zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprimeranými podmienkami je úprava jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Avšak, pokiaľ pôjde o ostatné prostriedky, bude práve dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnu alebo obchodnoprávnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch. Navrhol rozhodnutie zmeniť a jeho návrhu vyhovieť alebo rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Podstatnou odvolacích námietok je tvrdenie, že okresný súd nesprávne na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, keď na daný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, vychádzajúc z charakteru uzatvorenej zmluvy ako absolútneho obchodu.

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní.

Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie

poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní nebol úspešný navrhovateľ, úspešná bola odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. ani jej žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.